

правиль вторыи тріумвиратъ отъ Антонія, Лепида и
преди хр. Октавія, кои-то раздѣлили по между си всички-тѣ
Римскы владѣнія.

А да не бы имали непріятели, кои-то бы имъ
препятствували въ власть-тѣ Антоній, Лепидъ и
Октавій, рѣшилися да избѣжтъ всички-тѣ свои не-
пріятели. Тогава настанало за Римляне-тѣ пакъ ужасно
время. По заповѣдь отъ тріумвиры-тѣ, въ Римъ
ся наказали и ограбили нѣколко стотини сенатори
и много граждани, по между кои-то ся намирали и
много почтенны и заслужены, какво-то и. п. Цицеронъ,
кой-то ся былъ прославилъ съ своя умъ и съ
своїхъ любовъ камъ отечество-то, до толко, что-то
Римляне-тѣ го назвали „отцемъ отечества“.

Въ това время Кассій и Брутъ съ всички-тѣ
свои привръженници намиралися въ Македонії, гдѣ-
то ти събрали войскъ, за да отидѣтъ да ся бѣжтъ
съ тріумвири-тѣ. Но тая войска ся разбила при прѣ-
42 въто срѣщанье съ войскѣ-тѣ Октавіевѣ и Антоніевѣ
при гр. Филиппахъ. Брутъ и Кассій ся убили отъ
отчаяніе, а нас скоро подиръ тѣхъ паднала и Римска-
та республика. Тогава още останало да ся рѣши
кой ще отъ тия трима-та мажье да господствува
въ Римъ.

Лепидъ былъ по-слабъ отъ свои-тѣ другары;
а по между това и войска-та му минала на странѣ
Октавіевѣ. Тогава Октавій и Антоній станали глав-
ны лица въ господарство-то и раздѣлили по между
си всички-тѣ Римскы владѣнія. Въсточны-тѣ про-
винціи припаднали Антонію, а западны-тѣ — Окта-
вію. Но Антоній повредилъ самъ себе, зачто-то
вмѣсто да ся нази отъ хитраго Октавія, а той жи-
вѣялъ въ Египетъ безгрыжно при прекраснѣ-тѣ цари-
цѣ Египетскѣ Клеопатрѣ, съ кои-то пирувалъ и весе-
лился и подарилъ ней и на дѣца-та ѝ свои-тѣ Римскы
провинціи въ Азії.